

gen fremsatte da også et lovforslag sidste forår, der netop ændrede reglerne for familiesammenføringer med det formål at forbedre integrationen, og det var et lovforslag, der blev vedtaget af et bredt flertal i Folketinget.

Det er en meget afgørende retningspil for regeringen, at de udlændinge, der kommer til landet, bliver en godt integreret del af det danske samfund. Vi ønsker ikke at have mennesker i landet, der er isolerede, uden store muligheder for at forsørge sig selv og dårligt tilpasset.

Derfor giver det anledning til overvejelser, når undersøgelser viser, at udlændinge, der bor her i landet, fortsat overvejende gifter sig med ægtefæller fra hjemlandet. I hvert fald er det et problem, hvis den ægtefælle, der bor her i landet, ikke selv er godt integreret og kan hjælpe den nytilkomne til rette i Danmark og vise ham eller hende, hvordan tingene foregår her, og hvad der forventes af en borger i Danmark.

Den lovændring, der blev vedtaget i sommer, betød jo tre ændringer: en ny bestemmelse om tilknytningskrav ved familiesammenføring med ægtefælle og samlever, en ny bestemmelse om boligkrav, og som led i indsatsen mod tvangsægteskaber blev retskrav på familiesammenføringer for mennesker under 25 år ophævet.

Ændringerne blev jo indført for at undgå tvangsægteskaber. Dem vil vi ikke acceptere, og derfor kan unge mellem 18 og 25 år i dag kun få ægtefællesammenføring, hvis ægteskabet eller samlivsforholdet utvivlsomt er indgået efter den herboendes eget ønske, eller særlige personlige forhold i øvrigt taler for det.

Vi har altså kun haft et halvt år til, at loven kan virke, og jeg synes, det er vigtigt, at vi fortsat følger de lovændringer, der blev vedtaget. Det er sådan, at siden loven er trådt i kraft, har ca. 230 mennesker fået afslag på familiesammenføringer efter de nye regler. Loven bliver altså brugt, og det kan fortsat vise sig, at den også bliver brugt i større omfang. Der er, så vidt jeg er blevet oplyst, netop to nye ønsker om familiesammenføringer, der har fået afslag som følge af bestemmelsen om tvangsægteskaber.

Men man kan sige, at loven jo først og fremmest er vigtig som et forebyggende element, for den skal være et signal til forældrene om, at de skal lade være med at presse deres unge sønner og døtre til at indgå et ægteskab, de ikke ønsker.

Men lovgivningen kan ikke alene løse det problem. Man kan ikke lovgive sig ud af, at der bliver indgået ægteskaber imod de unges ønsker. En lov er ikke nok alene. Lovgivningen må

følges op af andre initiativer. Derfor har jeg også satset meget på at støtte de initiativer, der er ude i samfundet, f.eks. foreningen Broen og IND-sam, der gør en god indsats for at rådgive og vejlede unge, som er på vej ind i et ægteskab, de ikke ønsker at være en del af. Der er også rådgivningsteam i nogle kommuner, og man kan sige, at det er ønskværdigt, at der kommer det i flere kommuner. De kan mægle mellem forældre og børn, sådan at de unge undgår at blive tvunget ind i et ægteskab, de ikke ønsker, men uden at det får meget omfattende konsekvenser i form af, at kontakten til forældrene bliver brudt.

At bekæmpe tvangsægteskaber og den vold, der ofte følger med, er altså ikke noget, vi kan klare med lovgivning alene. Det kræver en ændret holdning, der sikrer unge mennesker med en anden etnisk baggrund deres personlige frihed. Det ligger mig meget på sinde, og det vil jeg arbejde på på mange forskellige fronter og altså ikke kun gennem lovgivning.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

I Socialdemokratiet ønsker vi klare regler for familiesammenføring, men vi vil have, at Folketinget påtager sig ansvaret for reglerne for familiesammenføring. Derfor mener vi ikke, at retskravet på familiesammenføring generelt skal afskaffes til fordel for skønsmæssige afgørelser på et mere eller mindre afklaret grundlag. Vi har været nødsaget til at fravige dette princip for ægteskaber indgået af personer under 25 år, fordi mange meldinger gik på, at en del af disse ægteskaber var indgået imod parternes fri vilje. Men generelt vil vi ikke fralægge os det politiske ansvar.

Vi skal have nogle regler, der kan vinde almindelig accept i den danske befolkning, og jeg mener ærlig talt, at det er lidt af en tilsnigelse, når Dansk Folkeparti gør sig til talsmand for hele den danske befolkning på dette område. De danske familiesammenføringsregler skal ikke udformes efter, hvad vi som minimum har forpligtet os til i internationale konventioner, ligesom de heller ikke skal udformes således, at så få danskere som overhovedet muligt gifter sig med udlændinge.

Dansk Folkeparti vil have, at alle, der søger familiesammenføring, skal behandles efter de samme regler. Dansk Folkeparti finder det bl.a. betænkeligt, at der ikke stilles forsørgelseskrav til flygtninge og danske statsborgere, der ønsker familiesammenføring. Ens regler er for os at se i